

AN. 230. 4.

Ya
1544

MEMORABILIVM
BIBLIOTHECAE CHEMNICENSIS

1

PART. L

EDIT. E T. SIMVL

AD

ACTVM VALEDICTORIVM

PRIDIE. NON. APRIL.

A. R. S. CLO IO CC LXVIII.

HORA IX. INSTITVENDVM

GRAVISSIMOS. SCHOLAE. INSPECTORES

PATRONOS

FAVTORES. QVE. REI. LITTERARIAE. OMNES

SVMMA. ANIMI. VENERATIONE

INVITAT

M. IOAN. GEORG. HAGER

RECTOR.

CHEMNICII

IMPRESSIT. IOAN. CASPAR. PHILIP. GROEL.

ostrae, quae in usum Scholae Chemnicensis auspicis diuinis et beneuolorum munificentia patronoru[m] magis magisque augescit, Bibliothecae indicem concinnaturo in lucemque publicam edituro grauisimos mihi subeundos esse labores, quius harum rerum peritus facile concedet: Sed graue et molestum hoc onus mihi leue et iucundum fore profiteor, si operis huius suscep[ti] professio, non gloriae, aut laudis cauſa facta, exoptatum obtineat finem suum. Exopto nimirum, ut omnia et singulis, quos humanissime inuito, Scholae nostrae fauentibus liberalitatem suam erga bibliothecam nostram testandi p[ro]aebeam occasionem, antequam hoc opus ad finem perducam. Multiplicetis mihi, precor, laborem! Ego vero vestram multiplicabo laudem.

Sed alia praeterea eaque iucundissima adeſt cauſa, cur labor hic grauis mihi leuis videtur, quia euolenti mihi varia antiquissima et raffinata, quibus bibliotheca nostra abundat, volumina multa occurru[n]t lectu memoratuque dignissima, quibus celeberrimi IO. ALB. FRICII Bibliotheca Latina mediae et infimae aetatis VII. Voluminibus Hamburg. 1734. seqq. edita, et alia istiusmodi scripta litteraria vel suppleri, vel augeri, vel emendari possunt. Nonnulla igitur harum rerum iucundarum utiliumque sub inscriptione: *Memorabilia Bibliothecae Chemnicensis*, beneuolo cum lectore communicare decreui. Primum nunc prodeat liber, in cuius fronte legimus:

Liber facetidocens mores hominum p[re]cipue iuuenium in supplementum illorum qui a cathone erant omitti iuueni- bus viles.

His verbis subiecta est figura ligno incisa, quae doctorem a) in cathe-

a) Eandem hanc figuram in fronte *Problematum ARISTOTELIS* in 4. fine

cathedra sedentem librōque aperto instructum repräsentat, cuius caput istiusmodi, quo sancti pingi solent, nimbo circumdatum viderur. Ad pedes illius duo sedent pueri libros in manibus tenentes. A fini-
stra illius in schedula sic dicta volante haec leguntur verba;

Accipies tanti doctoris dogmata sancta.

Titulus, vt appellant, columnarum, vulgo *der Columnentitul*, hic est: *Liber metricus Faceti morosi*: Et in fine legimus ita: *Explicit liber morosi Faceti cum notabili glosula. Impressus Colone per Henricum Quentell.* in 4. fol. 16. Annus impressionis quidem deest, sed ex charactere typorum, ex typographia et ex figura praemissa recte, ni fallor, concludimus, circa annum 1490-1492. hunc libellum esse expressum. FABRICIVM b) si euolues, inuenies haec: *FACETVS*, poema Anonymi leoninum de officiis cuiusque erga DEVVM, alias homines et seipsum, *in ac
uita*

Exstat inter auctores octo morales, c) qui scholiis illustrati prodiérunt Colon. 1520. 4. Allegatur ab Ugutione Pisano, qui scripsit circa a. 1192. Vide CANGII praef. ad Glossarium Latinum §. 46. d)

(2) Ha-

anno et loco impressionis editorum inueniens et iisdem fere verbis describens in Apparatu suo Litterario T. II. p. 939. Lips. 1752. 8. doctissimus FRID. GOTTHELF. FREYTAGIVS hac figura, inquit, ARISTOTELEM designari in proposito est. Sed pace illius hoc ego nego. Deprehendo enim hanc figuram praefixa non solum nostro *Faceto moroso*, sed etiam libello de penitentia et eius circumstantiis omnibus saluari voluntibus summe necessario, Colone per *Henr. Quentell*, 1492. 4. et Floreto S. BERNARDI in 4. Hinc non Aristotelem, sed potius S. BERNARDVM, aut quemvis doctorem moralia docentem indicat haec figura, quam *Henr. Quentell* libris moralia tridentibus a se impressis praefixit. Ex hoc etiam discimus, Aristotelis Problemata prodiisse e typographia Quenteliana circa hoc tempus, quod FREYTAGIVS dicere ibidem non poterat.

b) Bibl. Lat. med. et infimae aetatis. Lib VI, p. 426. Hamb. 1738.

c) Hi sunt: Cato, Theodulus, *Facetus*, carmen de contemptu mundi, Tobias Marthae Vindoc, Alani parabolæ, Fabulae Aesopæ, et *Floretus*, addito Io. Sulpicii Verulani carmine de moribus puerorum.

d) non § 45. ut Fabricius habet, agit Cangius de Ugutione, quem scribit a 1212. natum esse, ex quo de aetate Faceti conjectura aliqua fieri potest, quia Ugutio Faceti mentionem facit, ut idem Cangius in Indice p. 112. tradit, Edit. Francof. 1710. f. Meminit, quoque illius. MICH. NEANDER in Ethica sua vet. P. II. p. 92. 1586. 8. et varios ex illo repetit versus.

Hactenus Fabricius. Haec igitur nostra prima editio nostri Faceti diligentissimo Fabricio aliisque incognita erat, id quod non taxandi, sed supplendi causa monemus. De auctore deinde et ipso hoc libello meliora docet editoris anonymi praefatio, quae his verbis concepta est; e)

Seneca in libro de quatuor virtutibus in capitulo de continentia dicit: Sermones viles magis quam facetos et affabiles ama, erectos potius quam obsecundantes. In sequentes igitur hanc autoritatem non curemus si libellus presens non rethorice sive multum ornate loquatur. sed dumtaxat ea que sunt dicenda dicat. In principio eius (vt in aliis) sex queruntur per ordinem, scilicet causa materialis. causa formalis. efficiens et finalis. quis sit titulus. et cui parti philosophie supponitur. *Causa* igitur *materialis* sive materia humi libri sunt mores hominum. et precipue iuuenum. non quidem omnes. sed solum illi de quibus catho nullam facit mentionem. *Causa formalis* est duplex. Scilicet tractatus et tractandi. *Causa tractatus* est modus diuisitus. diuiditur namque iste liber in prohemium et tractatum. Prohemium incipit hic (Cum nihil vtilius) et tractatus incipit hic (Cum nihil absque deo) qui quidem tractatus continet tria capitula. vt postea dicetur. Sed forma tractandi est modus procedendi qui est metricus et examer sive heroicus. Fuit enim inuentum istud genus metrorum ad gesta heroum describenda. vt Virgilius in libro enei, dicit. sed tandem vsu nostro sic aboleuit. vt quolibet genere dicendi unusquisque hoc vtatur metrorum genere. *Causa* vero *efficiens* fuit *quidam regens parvus* qui vt dicitur *nominatur Facetus*. qui quumque videbat scolares sive scolasticos suos in moribus deficere. nitebatur circa omnes mores per dicta et documenta cathonis eos redarguere. et quia pluries non poterat autoritatem in cathone reperire. que defectui scolarium coaptraretur. et precipue pro statu ecclesie et mense meditatus est documenta aggregare omnia que ab eodem cathone in moribus extiterant pretermissa. quod et tandem perfecit et nomine suo suum opus nominavit. *Causa finalis* est vt cathone cum hoc libro intellecto et memorie commendato apud deum vel proximum sive nosmet ipsos nunquam in moribus vacilemus si ue

e) Huius praefationis retinuimus orthographiam, vt ea typis impressa est.

ue modo erremus quoquo, vt sic finaliter ad felicitatem peruenire valeamus. Titulus istius libri est. *Incipit ethica morosi Faceti.* et supponitur philosophie morali. Solet enim sic communiter describi. Facetus est quidam liber metricus a magistro Faceto editus. loquens de preceptis et moribus a cathone in sua ethica obmissis. Et dicitur Facetus per ethimologiam quasi fauens cetui. id est placens tam in dictis quam in factis populo.

Hanc praefationem hoc excipit prooemium carminis:

Cum nihil vtilius humane credo saluti
Quam rerum nouissime (f) modos et moribus vti
Quod minus exequitur morosi dogma cathonis
Supplebo pro posse meo monitu rationis
Affint ergo rudes sitientes pocula morum
Hinc fontem poterit haurire leporis odorum
Hic quoqne cum fructu parit ortulus vndique flores
Ex quibus indocti poterint excerpere mores.

Copiosa huic prooemio, vti et sequenti carmini, subiecta sunt scholia, quae ab auctore praefationis anonymo originem suam trahere videntur. Scripta sunt stilo tunc remporis consueto, hoc est parum terso et puro, partim rem, partim verba explicantia, et saepius ordinem constructionis tantum indicantia. Carmen Faceti, quod *ducentis septuaginta duobus* leoninis absoluitur versibus eadem fere ratione conscriptum est. Saepius quidem contra regulas prosodiae syllabam praeципue finalem natura breuem producendo et longam corripiendo peccauit poeta; Lectu ramen iucundum et vtile est illius carmen, quia morum praecepta iuuenibus admodum necessaria tradit. *Prima* pars carminis sic incipit:

Cum nihil absque deo fit proficiui vel honoris
Primurn regna dei queres in omnibus horis
Et sic omne bonum tibi pleniur adiicietur
Quisquis deo seruit regnare deo perhibetur
Solum crede deum. quem credis semper adora
Et quicquid facias, quod ad ipsum spectat honora.

(3)

Altera

f) Nouissime. Est error typographicus. Lege *nouiss.* In editione nostra calamo emendatus est.

Altera pars, quae officia erga alios in se continet incipit ita:

Rusticus est vere, qui turpia de muliere
Dicit: nam vere sumus omnes de muliere
Si tibi sit coniunx lingua manuque rebellis
Ne secum damnneris eam de iure repellis
Si tibi natus, peccantem corrige gnatum
Neue suum gratis dicaris fouere reatum.

Et tertia pars de officiis erga semet ipsum hoc habet initium:

A fumo. stillante domo, nequam muliere
Te remoue, tria sunt, que possunt valde nocere
Duc tibi comparem morum sponsamque venustum
Si cum pace velis vitam deducere iustum
Si tibi contigerit te cum meliore sedere
Versus eum nolito genu sub crure tenere

Et tandem finis huius carminis hic est:

Filia si tibi sit cui vernal nubilis etas
Claustræ, siue viri properes huic iungere metas
Raro breues humiles vidi, rufosque fideles g)
Albos audaces: miror longos sapientes
Sedulus in studio puer in templo pius esto
Pacifico redeas per vicos atque plateas.

Et haec de rarissimo libello *FACETI* sufficient. Huic quidem
Floretum S. BERNARDI adiungere decreueram: Sed augustia char-
tae hoc prohibet. Nunc enim conuento me ad iuuenes quosdam ob-
morum suavitatem non solum, sed etiam ob diligentiam commenda-
tione dignissimos. Ita vero prodibunt:

I. IOANN. GOTTLLOB. TENNER, *Ernthal. Schoenburg.* de
vilitate et necessitate Matheos dicturus *lat.*

II. EMANVEL FRIDERICVS SCHMIDIVS, *Ernthal. Schoenburg.*
Honesti, sed nunc b. defuncti ciuis *Ioan. Schmidii* dilectissimus
filius
g) Hos versus exhibet NEANDER l. c. p. 119, b.

filius et per septem annos noster carissimus discipulus. Haud fucatae enim non solum pietatis, sed etiam egregiae industriae in excordenis linguis bonisque in artibus ardore cum laude eminere laborauit. Morum praeterea et virtutum elegantia quam plurimos sibi conciliavit patronos, qui beneficiis illum exornarunt eximiis. Dexteritatis suae publica quoque edidit specimina. Sic d. III. Non April. A. c15 CCLXVI. declamationem de grato animo *latinam*, d. XIII. Cal. Nouembr. illius anni de subsidiis eruditionem assequendi *teutonicam* habuit, adjuncto *carm. teut.* quo abiturienti *Hertelio* bona verba dixit. D. IX. Cal. Maii A. c15 CCLXVII. de origine nostrae felicitatis DEO perorauit *grace*. Et hoc anno d. III. Non. Mart. *carmine eleganti latino* typis impresso cecinit fata et incrementa Chemnici simulque M. CHRIST. FRID. IVNGERO, Conr. nostro meritissimo diem onomast. gratulatus est. Generosissimorum quorundam virorum apud nos degentium vitam filii non indignus fuit praeceptor. Nunc vero Lipsiam repetitus gratissimam benefactoribus suis significabit mentem *carm. teut.* praemissa *orat. teut.* de sapientia. Hunc excipiet eadem laude mactandus

III. GEORG. HENRICVS KVHNIVS, *Grosmilka Mifn.* Qui patrem agnoscit honestum ciuem *Ioan. Godofr. Kubnum*. Hic praeclarae indolis ac optime spei iuuenis per septem quoque annos nostram diligentissime frequentauit scholam, et quamdiu frequentauit non inuitus ad quacuis honesta et laude digna duci se passus est. Vere, quae multis proh dolor fordet, pietatis integerrimus fuit cultor. In addiscendis linguis, artibus atque scientiis, nec non in domi perllegendis libris assiduam, quae requiritur, diligentiam adhibuit. Hinc etiam factum est, ut eximios faceret progressus. Suauissimos, qui iuuenem ornant, mores et nobis et aliis luculentissime probauit. Neque ipsi, pietatis enim et virtutis cultori nunquam deerunt, defuere patroni benevoli, qui liberos suos informandos illi concrederent illumque largissimis beneficiis exhilararent. Publice quoque suam demonstrauit diligentiam. D. X. Cal. Maii A. c15 CCLXVI. de primario artium scientiarumque scopo dixit *teuton.* et d. XIII. Cal. Nouembr. istius anni praestantiam religionis decantauit *carm. teut.*

Lipsi-

QH Ya 1544

x 2993238

VD 18

Lipsiam abiturus nobis ultimum vale dicet *carm. teut.* praemissa orat.
lat. de utilitate et iucunditate Physices. Quo facto

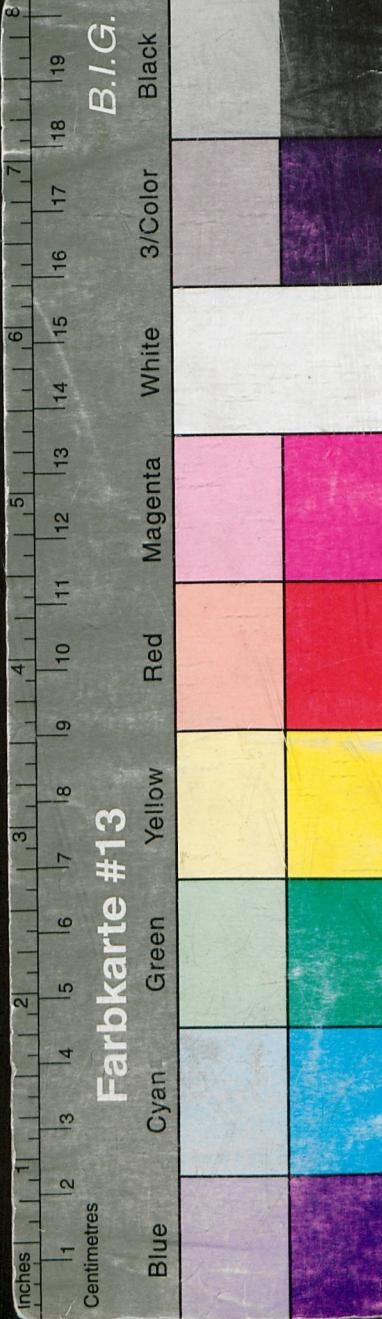
IV. IOAN. GOTTLÖB. EBERSBACHIVS, *Ernstbal. Schoenburg.*
hos abituentes plausibus et piis, vt merentur, votis prosequi stude-
bit *carm. teut.* praemissa orat. *graeca*, qua demonstrabit, certitudinem
animi immortalis plurium ad felicitatem huius vitae conferre.

VOS, INSPECTORES SCHOLAE SVMMO, QVO DECET, PIE-
TATIS CVLTV COLENDI, et VOS OMNES, PATRONI AC FAVTORES
VENERANDI, enixissime rogo, vt honorifica exoptatissimaque prae-
fentia VESTRA dicturos beneuelle dignari velitis, quod beneficium
VOS haud ingratis collatuos esse, persuadeatis VOBIS preciamur.
P. P. Chemnicii, d. I. April. A. R. S. clo 12 ccxxviii.

nc

B.I.G.

AN. 230. 4.

Y a
1544

MEMORABILIVM

BIBLIOTHECAE CHEMNICENSIS

PART. I.

EDIT. ET. SIMVL

AD

ACTVM VALEDICTORIVM

PRIDI. NON. APRIL.

A. R. S. CL IX CC LXVIII.

HORA IX. INSTITVENDVM

GRAVISSIMOS SCHOLAE INSPECTORES

PATRONOS

FAVTORES QVE. REI. LITTERARIAE. OMNES

SVMMA. ANIMI. VENERATIONE

INVITAT

M. IOAN. GEORG. HAGER

RECTOR.

CHEMNICII

IMPRESSIT. IOAN. CASPAR. PHILIPP. GROLL.

